

EEN MYSTERIEUZE MAN IN NEDERLANDS-INDIË

'ZWART WATER'

★★★★☆

WAT: roman

WIE: Louise Doughty

John Harper is een mysterieuze man. De hoofdpersoon van Louise Doughtys nieuwe roman *Zwart water* is niet van het soort dat leegloopt over zijn eigen zielenroerselen of zelfs maar zijn eigen geschiedenis. Misschien heeft dat te maken met zijn werkgever, het al net zo schimmige Instituut.

Maar gaandeweg, door zijn ervaringen en een late liefde, komen er toch barstjes in Harpers pantser.

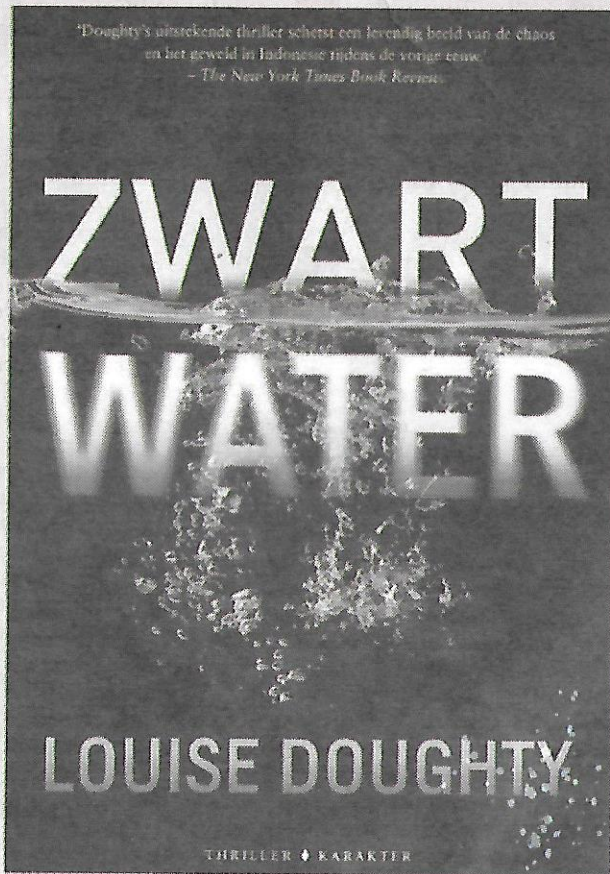
De rode draad in zijn leven is Indonesië. Hij is er in een Jappenkamp geboren, keert voor zijn werk terug in 1965, als Soekarno en de communisten elkaar naar het leven staan. En opnieuw in 1998, als Soeharto

moet wijken en Habibie aantreedt.

Doughty, van wie eerder al *Laat me niet los* en *Voor altijd verloren* in Nederlandse vertaling verschenen, toont zich meesterlijk in het doseren van de informatie over Harper, waardoor er een bijna thrillerachtige atmosfeer in het boek kruipt. Daarbij heeft vertaalster Ine Willems met mooi soepel Nederlands een knap staaltje afgeleverd.

De sfeer in Jakarta en op Bali – de geuren, de kleuren, de indrukken – geven de auteur de mogelijkheid om haar oog voor detail de vrije hand te geven. Net zoals dat gebeurt met Harpers al dan niet paranoïde gedachten eind jaren negentig. Met diens gevoelens over zijn liefde Rita. En zeker ook met zijn herinneringen rond zijn jeugd in Los Angeles.

Krachtig is zeker ook

Louise Doughty.

de zwakte van Harper, een karaktertrek die hij maar mondjesmaat toelaat. En die regelmatig leidt tot zijn eigen filosofieën: „Was dat niet altijd het probleem? Niet het kiezen zelf maar weten óf je de keus had?” of „Als je niet wilt dat mensen weten wie je bent, blijf dan in beweging.”

In deze tijden waarin de Tweede Wereldoorlog in Indië, de naco-logse Bersiap-periode en de Politionele Acties steeds meer aandacht krijgen, is een roman over wat daarna kwam zeker een fijne aanvulling.

Bertjan ter Braak